

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012019
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113012019.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému P. E. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné prejednal na verejnom zasadnutí dňa 30.apríla 2015 odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín podané v neprospech obžalovaného P. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. januára 2015, sp. zn. 4T/147/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok sa zrušuje vo výroku o treste zákazu činnosti.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný P. E. odsudzuje podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 5 (rokov) a 8 (osem) mesiacov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.januára 2015, sp. zn. 4T/147/2013 bol obžalovaný P. E. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 07.06.2013 v čase o 14.50 hod. viedol osobné motorové vozidlo Daihatsu Move L9, EČV: R. XXXM., v obci L.-N. po miestnej komunikácii smerom na Trenčín, kde pri miestnom poľnohospodárskom družstve bol predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou Krajského dopravného inšpektorátu Trenčín, ktorá ho vyzvala na predloženie dokladov a vykonanie dychovej skúšky, pričom pri kontrole predložil iba doklady od vozidla a občiansky preukaz, následne sa podrobil dychovej skúške na prístroji Alcotest 7410, číslo ARFM-0130 v čase o 14.57 hod. s pozitívnym výsledkom merania 1,47 mg/l alkoholu v dychu a opakovanou dychovou skúškou v čase o 15.14 hod. s výsledkom 1,31 mg/l, pričom vykonanou lustráciou bolo zistené, že obvinený má toho času rozsudkom Okresného súdu Trenčín pod č. 6T 38/2013 zo dňa 29.05.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť v rovnaký deň, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 24 mesiacov.

Za to bol obžalovaný P. E. odsúdený podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. s prihladnutím na §§ 36 písm. l/, 37 písm. h/ Tr. zák. za použitia § 38 odsek 2 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok s tým, že podľa § 49 odsek 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu dva roky. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3, odsek 7 Tr. zák. za použitia § 39 odsek 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na štyri roky.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej 15 - dňovej lehote, teda včas, odvolaním napadla prokurátorka v neprospech obžalovaného P. E.. Prokurátorka v písomných dôvodoch odvolania namietala správnosť napadnutého rozsudku len vo výroku o uloženom treste zákazu činnosti. Podľa jej názoru okresný súd pochybil, pokiaľ obžalovanému s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. mimoriadne znížil trest zákazu činnosti pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby napriek tomu, že na taký postup neboli splnené zákonné podmienky. Namietala správnosť postupu okresného súdu, keď mimoriadne zníženie trestu zákazu činnosti odôvodnil aj s poukazom na skutočnosť, že konanie obžalovaného nemalo v konečnom dôsledku žiaden následok vo vzťahu k iným osobám, či cudziemu majetku. V posudzovanej veci vo vzťahu k obžalovanému neboli podľa názoru prokurátorky zistené žiadne výnimočné okolnosti prípadu alebo mimoriadne pomery páchatel'a, ktoré by vyznievali v jeho prospech a ktoré by mali význam pre mimoriadne zníženie trestu. Obžalovaný P. E. pritom prejednávané trestné činy spáchal ani nie štyri mesiace po tom, ako bol právoplatne uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. pre skutok zo dňa 25.februára 2013, kedy bol ako vodič zastavený a kontrolovaný príslušníkmi polície za účelom zistenia požitia alkoholických nápojov, pričom dychovou skúškou mu bola nameraná hodnota 1,5 mg/l alkoholu v krvi a opakovanou dychovou skúškou hodnota 1,29 mg/l alkoholu v krvi. Vzhľadom k týmto okolnostiam sa preto nemožno stotožniť s uložením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá za použitia § 61 ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému vo výmere štyri roky a dĺžku trestu zákazu činnosti považuje preto za nedostatočnú. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste zákazu činnosti a aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že uloží obžalovanému P. E. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v súlade s ustanovením § 61 ods. 3 Tr. zák..

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 12.februára 2015, na verejnom zasadnutí postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len napadnutého výroku rozsudku o treste zákazu činnosti u obžalovaného P. E., ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátorky podané v neprospech obžalovaného je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu zákazu činnosti obžalovanému P. E. postupoval v rozpore so zákonom. Obžalovanému P. E. totiž mimoriadne znížil trest zákazu činnosti s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., hoci na postup predpokladaný v citovanom zákonom ustanovení neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. môže súd páchatel'ovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatel'a, už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatel'ov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatel'ov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatel'a preto Trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia. V posudzovanej veci však okresný súd takto nepostupoval, keďže vo vzťahu k obžalovanému P. E. neuviedol žiadnu bežne sa nevyskytujúcu (výnimočnú) okolnosť prípadu (resp. viacero takých okolností) alebo také (mimoriadne) pomery páchatel'a, ktoré by vyznievali v jeho prospech a ktoré by mali význam pre mimoriadne zníženie trestu. V tomto smere sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku obmedzil na všeobecné konštatovania zdôrazňujúce priznanie obžalovaného, ktoré bez existencie iných okolností prípadu, malo byť kľúčovou skutočnosťou, pre ktorú považoval použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom za

neprimerane prísne. Pritom mimoriadne zníženie trestu oprel aj o okolnosť, ktorá je v neprospech obžalovaného, keď ten spáchal dva trestné činy, za ktoré mu bol ukladaný úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr.zák., ktorá zvýrazňuje nesprávnosť jeho postupu pri aplikácii § 39 ods. 1 Tr. zák..

Pokiaľ ide o okolnosti prípadu, ktoré by boli tak pozoruhodné, že by boli dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., tieto u obžalovaného nie sú dané. Okolnosťami prípadu z hľadiska použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možností nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno tiež odôvodniť i okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu, pričom medzi takéto skutočnosti by bolo možné zaradiť napr. spáchanie trestného činu pod tlakom závislosti alebo podriadenosti, spáchanie trestného činu pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, či pod vplyvom ťaživých rodinných pomerov, ktoré si páchatel' nezavinil sám. Za okolnosti prípadu, ktoré by si zasluhovali osobitnú pozornosť a ktoré by umožňovali aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., možno teda v niektorých prípadoch považovať aj viac významných poľahčujúcich okolností, medzi nimi z hľadiska možností nápravy páchatel'a aj jeho priznanie sa k trestnému činu a jeho úprimné oľutovanie, avšak pritom pri nedostatku priťažujúcich okolností.

Samotná okolnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom v rámci vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. sa priznal k trestným činom a oľutoval ich spáchanie, nemohla byť sama o sebe dôvodom na mimoriadne zníženie trestu zákazu činnosti podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.. Táto skutočnosť sama osebe má len povahu poľahčujúcej okolnosti, na ktorú je potrebné v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery a v prípade absencie konkrétne vymedzených okolností prípadu, resp. mimoriadnych pomerov páchatel'a zákon vylučuje, aby sa obžalovanému postupom podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. mimoriadne znížil trest len na základe okolnosti, že sa obžalovaný k činu priznal a tento oľutoval. Výhoda zníženia trestu nie je obžalovanému, ktorý sa k činu priznal, upretá, avšak v takom prípade musia byť zároveň splnené podmienky konania o dohode o vine a treste (§ 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák.). V rámci vedenia tohto konania pritom obžalovaný nezáskava žiadnu záruku, že mu bude uložený trest vo výmere nižšej, ako je v zákone ustanovená trestná sadzba, pričom vhodnosť konania o vine a treste v konečnom dôsledku posudzuje výhradne prokurátor a nie obvinený. V zmysle ustanovení §§ 231, 232 ods. 1 a nasl. a § 331 a nasl. Tr. por. upravujúcich konanie o dohode o vine a treste môže totiž výhradne prokurátor začať konanie o dohode o vine a treste, iba prokurátor je oprávnený v prípravnom konaní uzavrieť s obvineným dohodu o vine a treste a podať návrh súdu na jej schválenie a súd je oprávnený posudzovať až návrh dohody o vine a treste už uzavretej prokurátorom a obvineným z hľadisk potrebných pre rozhodnutie, či dohodu o vine a treste schváli, neschváli alebo odmietne pre jej neprimeranosť alebo ak ju nepovažuje za spravodlivú. Nie je však oprávnený nariadiť prokurátorovi začať konanie o dohode o vine a treste, ani nahrádzať nesúhlas prokurátora s konaním o dohode o vine a treste.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti neboli u obžalovaného P. E. splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu zákazu činnosti podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., preto odvolacie námietky prokurátorky v tomto smere odvolací súd považoval za opodstatnené. Vzhľadom na právny záver o vine mal totiž okresný súd pri správnom postupe ukladať obžalovanému P. E. trest zákazu činnosti podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 61 ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností - jedna poľahčujúca okolnosť (priznal sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval) a jedna priťažujúca okolnosť (spáchal viac trestných činov) a pritom bez použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák..

Na základe uvedených dôvodov odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátorky podaného v neprospech obžalovaného zrušil podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 2 Tr.por. napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste zákazu činnosti a pochybenie okresného súdu napravil tak, že za splnenia podmienok § 322 ods. 3 Tr. por. sám uložil obžalovanému P. E. podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere päť rokov a osem mesiacov, pričom výrok o uloženom podmieničnom treste odňatia slobody ostal týmto zrušením nedotknutý. Takto stanovený trest zákazu činnosti podľa odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaných trestných činov, vyplývajúcej z ich povahy a spôsobu spáchania, zistenej poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti, ako aj pomerom obžalovaného a možnostiam jeho nápravy z

hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest zákazu činnosti v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Na podklade týchto dôvodov krajský súd o dôvodne podanom odvolaní prokurátorky okresnej prokuratúry rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.